

ת"פ 56352/02/23 - מדינת ישראל, יחידת תביעות מחוז ירושלים נגד מילאד ביוד

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 56352-02-23 מדינת ישראל נ' ביוד(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		מילאד ביוד על ידי עו"ד עיסא אבו אלהווא

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 א לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961, כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952.
2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, בכתב אישום זה, האזור הינו יהודה שומרון וחבל עזה כמשמעותם בסעיף 12(א)(ה) לחוק כניסה לישראל, תשי"ב 1952.
3. על פי הנטען, בתאריך 16.2.2023 בשעה 16:00 לערך חנה טרנגו אהרון (להלן: "המתלונן") את רכבו מסוג מיצובישי נושא לוחית רישוי מספר: 165-46-901 בקרבת ביתו שברחוב אילת 5 בעיר לוד.
4. עובר לשעה 20:14 יצא הנאשם מאזור נעלין שבתחומי האזור יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, ובהמשך הגיעו למקום.
5. הנאשם נכנס לרכב בדרך שאינה ידועה, הניע אותו, הניח ברכב מכשיר משבש תדרים החוסם תדרי סולר ו-GPS הנאשם עטה לידו כפפות, ונהג ברכב אל תחומי האזור דרך מחסום מכבים בואכה קלנדיה עד אשר נעצר על ידי כוח שיטור בדרך רמאללה בירושלים.

תמצית טיעוני הצדדים:

6. המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 2005 נעדר רישום פלילי, הורשע על פי הודאתו. במעשיו פגע

בערכים מוגנים הנוגעים בקניינו של הפרט, ביטחוננו האישי וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם שבין 15 חודשים ועד 30 חודשים ולהטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר.

7. הסנגור ציין, כי הנאשם הינו בחור צעיר כבן 18.5 נעדר רישום פלילי, אשר נטל אחריות על המעשים, הודה בחקירתו והביע חרטה. צוין, כי טרם מעצרו למד הנאשם באוניברסיטת ביר זית במקצוע הנהלת חשבונות. הסנגור הוסיף, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות התבטא בכך שנהג את הרכב הגנוב, וניסה להעבירו לשטחי האזור, ובעת שהתבקש לעצור את הרכב על ידי השוטרים עשה כן.

דין:

8. באשר לערך החברתי שנפגע במקרה זה, הרי שהמדובר בערכים הנוגעים בהגנה על קניינו של הפרט, וכן ביטחון הציבור ומשתמשי הדרך. רבות נכתב אודות החומרה שבעבירות רכוש, ואין צורך לחזור על הדברים. במקרה דנן, מבטא כתב האישום המתוקן את חלקו של הנאשם אשר בא לידי ביטוי בכניסתו לתחומי ישראל שלא כדין מתוך מטרה לבצע עבירות רכוש, אלא שבזכות ערנותם של השוטרים, סוכל המעשה העברייני. מעשיו של הנאשם לוו בתכנון שכן הצטייד במכשיר משבש תדרים, ובכפפות בהם עשה שימוש במהל האירוע. חומרה נוספת קיימת בכך, שהנאשם הינו בלתי מורשה לנהיגה, ובמעשיו יצר סיכון לביטחון ציבור משתמשי הדרך.

9. בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (נבו 15.05.2006), עמד בית המשפט העליון, מפי כב' השופט רובינשטיין, על התופעה של גניבת רכב, על עצם היותה מכת מדינה ועל הצורך להטיל ענישה הולמת בגינה כדלקמן:

"המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5725/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

10. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי באופן כללי בעבירה של גניבת רכב אושרו מתחמי ענישה החל ממאסר למשך 8 חודשים ועד 20 חודשים וזאת לצד ענישה נלווית (ראו לדוגמה: ע"פ 2333/13 סאלם נגד מדינת ישראל (3.8.14); ע"פ 2333/13 סאלם נגד מדינת ישראל (3.8.14); עפ"ג (י-ם) 42278-02-15 אלמן גלילוב נגד מדינת ישראל (7.6.15); עפ"ג 18428-04-14 מועתסם עליאן נגד מדינת ישראל (12.5.14); עפ"ג 57089-03-14 עודי מחפוז נגד מדינת ישראל (2.7.14)).

11. בענייננו, ראוי לקבוע את מתחם העונש ההולם ברף גבוה יותר, שכן עליו לשקף את העובדה כי לעבירת השב"ח קשר ישיר לעבירת הגניבה אותה ביצע הנאשם, ובהיותו בלתי כשיר לנהיגה, נתון שמבסס מסוכנות מוגברת מעת שנטל את הרכב הגנוב והסיעו במטרה להוציאו מתחומי המדינה. נוכח זאת ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים לצד ענישה נלווית.

12. בכל הנוגע לעונש הראוי בתוך המתחם, הבאתי בחשבון שהנאשם הינו יליד שנת 2005 נעדר רישום פלילי.
13. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ולקח אחריות על ביצועו, ובפניי הביע חרטה על ביצועו.
14. הבאתי במסגרת השיקולים את שיתוף הפעולה עם היחידה החוקרת, נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי סנגורו, וכן העבודה כי הנאשם הינו צעיר, העתיד לשאת במאסרו הראשון.
15. באיזון הכולל ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:
- א. 11 חודשי מאסר בפועל שמניינם החל מיום מעצרו של הנאשם.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- ד. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 2000 ₪. הפיצוי יופקד עד ליום 1.1.2024 במזכירות בית-המשפט.
- ה. התחייבות על סך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מהיום. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ג, 12 יולי 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).